

Sygn. akt V KK 352/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński

SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

Protokolant Barbara Kobrańska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Zbigniewa Siejbika,
w sprawie **K. G.**

skazanego z art. 209 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie,

w dniu 10 grudnia 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego,

na niekorzyść oskarżonego K. G.,

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 25 lipca 2014 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 27 marca 2014 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 27 marca 2014 r.:

- I. oskarżonego K. G. uznał za winnego popełnienia zarzuconego mu aktem oskarżenia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. i za to na mocy art. 209 § 1 k.k. skazał go na karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;
- II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie tak orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata;
- III. na podstawie art. 72 § 1 pkt 3 k.k. zobowiązał oskarżonego K. G. do regularnego płacenia alimentów na rzecz pokrzywdzonego syna N. Ł.

Orzeczenie zawiera też stosowne rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył obrońca oskarżonego .

Sąd Okręgowy w P. po rozpoznaniu apelacji wyrokiem z dnia 25 lipca 2014 r., , utrzymał zaskarżony wyrok w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 25 lipca 2014 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 27 marca 2014 r., kasację wywiódł Prokurator Generalny, który na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok w całości, na niekorzyść oskarżonego K. G.

Na zasadzie art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k. oraz art. 537 § 1 i 2 k.p.k. Prokurator Generalny zarzucił rażącą obrazę przepisu prawa procesowego, a to art. 113 k.p.k., polegającą na niepodpisaniu wyroku przez sędziego, który brał udział w jego wydaniu, co stanowi uchybienie określone w art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k. i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpatrzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 113 k.p.k. wyrok podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego. Niepodpisanie wyroku przez sędziego zgodnie z treścią art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k. niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia skutkuje uchyleniem niepodpisanego wyroku.

Analiza podpisów złożonych na wyroku Sądu Okręgowego w P. oraz treść oświadczenia sędziego D. M. – P. wskazują, że podpisało go dwóch sędziów Sądu Okręgowego M. S. i D. M. – P. (dwukrotnie) natomiast nie został podpisany przez sędziego Sądu Rejonowego delegowanego do Sądu Okręgowego K. S.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.